

NAFTA I GAZ
CHEMIA
FARMACJA
PAPIER
PALIWA
CERAMIKA
I SZKŁO

XXV LAT KRAJOWY SEKRETARIAT PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO XXV LAT

SPECJALNE WYDANIE JUBILEUSZOWE

Nasze zmagania „z wiatrakami”

Krajowy Sekretariat Przemysłu Chemicznego toczy spory z „górami” Związku o zrównanie szans Sekretariatów z Regionami. Z naszej historii wynika, że ta batalia trwa już blisko 20 lat jeśli nie dłużej, bo już w latach 1980-81 te sprawy były podnoszone.

Pisząc sprawozdanie na Jubileuszowy Kongres z 25 lat działalności Sekretariatu, przeglądałem dokumenty z poszczególnych Kongresów i jestem zaskoczony, że tematy z którymi obecnie się borykamy, były podnoszone od początku istnienia Sekretariatu i niestety do dzisiaj nie są załatwione. Nasze bardzo intensywne starania nie przynoszą również oczekiwanych rezultatów.

Przez minione 25 lat Krajowy Sekretariat Przemysłu Chemicznego przeprowadził sporo interwencji, akcji, manifestacji, działań na szczeblu krajowym i międzynarodowym, jest tego naprawdę ogrom, ale podstawowych spraw poruszanych od początku istnienia tj. korzystniejszego finansowania sekretariatów, zmian w Statucie, które wzmocniłyby branżę, nie udało się do dzisiaj pozytywnie załatwić.

Rozwój NSZZ Solidarność powinien iść w kierunku rozwoju branż, to wymóg konieczny i - powiem kontrowersyjnie - jeśli tego nie zrobimy, to Związek za 10 lat przestanie istnieć i będziemy go budować od podstaw. Wówczas już jako związek branżowy.

W tym roku KSPCH po szerokich konsultacjach wystąpił z wnioskiem o zmiany w Statucie. Jednak szumnie zapowiadany Statutowy KZD, który ma się odbyć niebawem, będzie - zdaniem wielu - totalną kląpą, ponieważ nie nastąpią zmiany na które czekają wszystkie organizacje branżowe. Spodziewamy się tylko zmian kosmetycznych, porządkujących, a potrzebne są przecież zmiany, które zgłaszaliśmy jako KSPCH: wybór delegatów na

KZD przez Kongresy Sekretariatów i Regiony; inny podział składki; obowiązek rejestrowania organizacji w branżach. Potrzebne są również zmiany dotyczące procesów łączenia firm, tutaj ponosimy olbrzymie straty w członkach związku podczas gdy inne centrale związkowe - nie.

Związek się dramatycznie starzeje, przez 36 lat wypracował pewne mechanizmy stabilizacji, mechanizmy sposobów działania. W zdecydowanej przewadze te wszystkie mechanizmy oparte są na działaniach Regionów. Natomiast w strukturze zatrudnienia, funkcjonowaniu firm, w wielkości firm, mechanizmach ich łączenia, dzielenia itd. wszystko się zmieniło i nasz związek się do tego nie przystosował. Przez ostatnie 10 -20 lat powinno nastąpić przeobrażenie NSZZ „Solidarność”, które odpowiadałoby zmianom na rynku krajowym. Zmiany w zatrudnieniu w funkcjo-

nowaniu firm w ich działaniu na terenie całego kraju wymagają działań związku opartych na strukturach branżowych a branże są nielubianym gorszym dzieckiem. Przede wszystkim przy złym finansowaniu nie są w stanie funkcjonować profesjonalnie. Co tu dużo mówić, każdy region ma działy negocjacyjne, prawnicze itd. a sekretariaty w znakomitej większości swoje dochody mogą przeznaczać tylko na funkcjonowanie biura w którym pracuje przeważnie jedna, lub najwyżej dwie osoby.

Funkcjonowanie Sekretariatu musi opierać się na obecnych realiach. Przez ostatnie lata zrobiliśmy bardzo wiele w sprawach komunikacji i informacji - to nasz olbrzymi sukces. Sekretariat musi mieć własną siedzibę, własną, a nie wynajmowaną. Regiony mają olbrzymie budynki, ja bym chciał żebyśmy mieli solidne własne biuro.

Będziemy walczyć o wzmocnienie branż, prowadzić działania w kierunku wdrażania układów branżowych czy Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy. W tych sprawach nasz związek praktycznie nie podejmuje żadnych działań, chociaż w pracy związków zawodowych w Europie, to jest ich podstawowe działanie. ■

Mirosław Miara

Krajowa Komisja Koordynacyjna Chemików NSZZ „Solidarność”

Kopię „Porozumienia” odnalazłem w archiwum Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” działającej w Przedsiębiorstwie Farmaceutycznym „Jelfa” SA. Na 33 stronach maszynopisu zawarto treść osiemdziesięciu żądań stawianych przez Krajową Komisję Koordynacyjną Chemików wraz z ustaleniami, rozbieżnościami i załącznikami.

Niektóre z nich wywołują uśmiech. Większość - zadumę. Takie firmy jak „Organika”, „Chemitex”, „Prochem”, „Metalchem” czy „Plastofarb” trudno już dzisiaj zlokalizować. „Polfy” - to w większości firmy prywatne tak samo jak „Stomile”, czy „Pollena”, „Petrochemia” to PKN Orlen. Przez 36 lat tyle się zmieniło a Krajowa Komisja Koordynacyjna Chemików w postaci Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” istnieje.

80 punktów żądań omówiono po kolei zapisując po każdym punkcie ustalenia. W porozumieniu uzgodniono zasady funkcjonowania NSZZ „Solidarność”, potrącania składek i zasady funkcjonowania kas zapomogowo - pożyczkowych. Szczegółowo zadbano o zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych w przemyśle chemicznym uwzględniając jego specyfikę i wagę dla całej gospodarki. Uzgodniono rozpoczęcie prac nad nowym Układem Zbiorowym Pracy i Płacy.

Ciekawy jest punkt 15 „Porozumienia”, w którym KKK domaga się zniesienia centralnego limitowania zatrudnienia i funduszu płac, żądając pozostawienia tych decyzji w gestii poszczególnych przedsiębiorstw. Domagano się nawet zwiększenia do 5 lat okresu ochronnego przed emeryturą. Uzgodniono, że punkt ten zostanie przekazany rządowi i Krajowej Komisji Porozumiewawczej. W sprawie emerytur postulowano, aby „...przyjąć zasadę, że emerytura jest należnością wypłacaną w określonych latach pracy, a nie zapomogą społeczną...” co wyraźnie odzwierciedla sytuację materialną ówczesnych emerytów.

Kilka stron poświęcono sprawom socjalnym. Widać nie były one „socjalistyczne”, bowiem w dysponowaniu funduszem socjalnym żądano wyłączenia z niego kosztów rozbudowy, modernizacji i remontów zakładowych ośrodków wczasowych i kolonijnych oraz ogródków działkowych.

Mało kto pamięta o konieczności uzyskiwania pozwolenia macierzystego zakładu pracy na podjęcie pracy dodatkowej u innego pracodawcy. Zażądano likwidacji tych przepisów, ale Komisja Resortowa sprytnie się od tego wywinęła wprowadzając zasadę, że „...udzielanie zgody (...) poprzedzone będzie konsultacją i uzgodnieniem ze związkami zawodowymi”.

W pakiecie postulatów dotyczących bezpieczeństwa pracy i jej szkodliwości zażądano zaliczenia wszystkich firm przemysłu chemicznego z jednostkami badawczymi wyłącznie do tak zwanej pierwszej kategorii

zatrudnienia ze skróceniem o 5 lat wieku emerytalnego, ale na wniosek pracownika.

W punkcie 61 „NSZZ „Solidarność” nie wyraża zgody na wykonywanie prac w warunkach występowania przekroczeń NDS i NDN. Ustalenia dotyczące tego punktu zajmują w „Porozumieniu” aż 1,5 strony. Zadbano również o środowisko i otoczenie żądając obowiązkowego zadrzewiania strefy ochrony sanitarnej wokół zakładów chemicznych oraz zaniechania realizacji nowych inwestycji szkodliwych dla otoczenia w bezpośrednim sąsiedztwie miast.

Takie były pierwsze miesiące pracy ówczesnego sekretariatu branżowego. Wtedy do rozmów mieliśmy tak zwany „resort”. Dzisiaj nie mamy z kim rozmawiać chociaż niemal każda firma ma konkretnego właściciela. Ale... czy konkretnego? Wówczas wszystko było państwowe, czyli „niczyje”. Dzisiaj mamy spółki, których właściciele pozostają bezimienni, czyli... też „niczyje”. Kiedyś jednak państwowe, choć „niczyje” było nasze i czuliśmy się z „naszymi”, choć „niczymi” firmami związani. Dzisiaj są „czyjeś”, ale już jakoś nie czujemy, żeby były „nasze”. Jeszcze gorzej, kiedy „nasze” firmy są własnością zagranicznego kapitału - stają się całkiem „obce”.

Wtedy, siadając do rozmów z „Resortem” wysuwaliśmy postulaty dotyczące naszych firm i ogólnych spraw państwowych. Domagaliśmy się reform i człowieczeństwa. Dziś rząd nie jest „stroną”.

Załącznik nr 1 to „Uwagi pracowników przemysłu chemicznego zrzeszonych w NSZZ „Solidarność” do projektowanej reformy gospodarczej.

Żądano zatem powołania nowej komisji do spraw reformy bez udziału w niej „zajmujących kierownicze stanowiska w systemie gospodarczym obecnie i w minionym okresie” - co dzisiaj by się przydało. Po-

stulowano zmienić strukturę zarządzania przedsiębiorstwem przez jej uproszczenie - aktualne - gdy się spojrzy na obecne metody zarządzania.

Kolejne postulaty to zwiększenie uprawnień przedsiębiorstw w dziedzinie gospodarki materiałowo - towarowej, premiowanie efektów produkcyjnych, wykorzystanie bazy surowców krajowych, wtórnych i odpadów i ograniczanie ich eksportu. Żądano zwiększenia rozwoju chemii widząc w tym rozwój kraju. Postulowano nawet nadzór bankowy nad działalnością gospodarczą. Żądano upłynniania paliw stałych a wiele miejsca poświęcono realizacji krajowej wynalazczości.

Dalej - sprzedaż za dewizy (obowiązywał „rubel transferowy”), zmiana systemu centralnego rozdzielnictwa, ujednolicenie wartości złotówki i wprowadzenie nowych technologii.

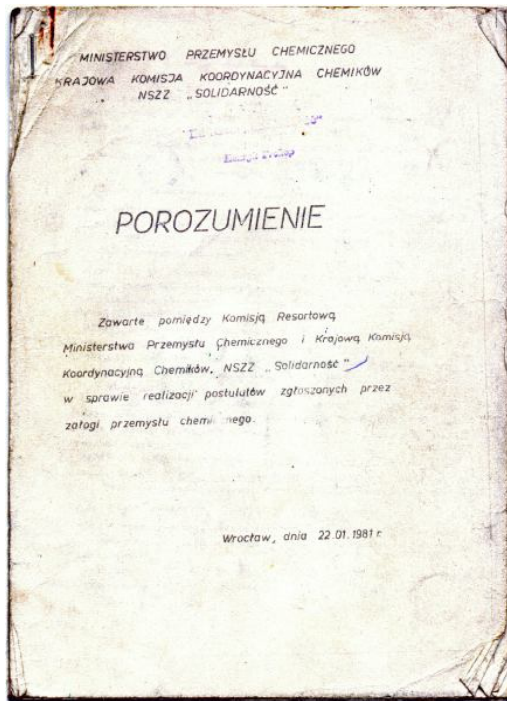
Zwiększenie uprawnień NIK, inwestycje modernizacyjne, wieloletni plan rozwoju chemii, bodźce ekonomiczne dla biur projektowych, dyscyplinowanie inwestycji i skończenie z monopolistami - kończą treść tego załącznika.

Załącznik nr 2 to „Sprawy różne”. Obok postulowania zmian ściśle związanych z przemysłem chemicznym zażądano w punkcie 2 aby: „Zlikwidować nadmierną ilość systemów kontroli, zwolnić przedsiębiorstwa od sprawozdawczości na rzecz organizacji społeczno - politycznych itp. Ograniczyć sprawozdawczość przedsiębiorstw na rzecz administracji i GUS. Usprawnić obieg dokumentacji wewnątrz zakładowej”.

Łza się w oku kręci za ówczesną sprawozdawczością, która była pryszczem wobec obecnej ropiejącej rany. Przecież taka idiotyczna sprawozdawczość objęła nawet najmniejsze komisje zakładowe związków zawodowych. Że o kontrolach szumnie z angielska zwanych „audytami” nie wspomnę. Nie objęły one, co prawda, związków, ale nic nie stoi na przeszkodzie...

Inny ciekawy postulat to punkt 9, w którym Komisja Koordynacyjna uważa, że: „W przypadku konieczności wykonywania prac na podstawie umowy - zlecenia, stworzyć podstawy prawne umożliwiające zlecanie tych prac własnym pracownikom zakładu (przedsiębiorstwa), a dopiero przy braku takich możliwości, dopuszczać zlecanie wykonania tych prac osobom lub jednostkom organizacyjnym z poza zakładu”. W obliczu „restrukturyzacji” pozostawiam bez komentarza. ■

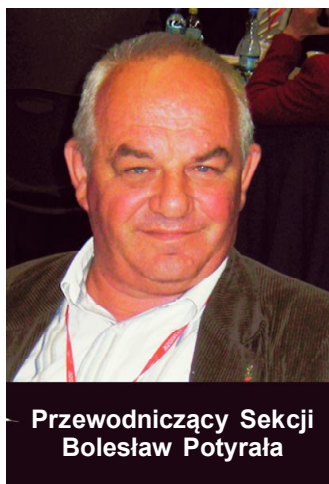
Michał Orlicz

KRAJOWA SEKCJA GÓRNICTWA NAFTOWEGO I GAZOWNICTWA

W zakładach pracy branży rozpoczęło tworzenie organizacji związkowych „Solidarności” już jesienią 1980 r., a ich szeregi zasilili ponad 90 proc. załogi.

4 sierpnia 1989 roku zorganizowano spotkanie przedstawicieli powstających organizacji związkowych NSZZ „Solidarność”, tworzonych po reaktywowaniu związku w poszczególnych zakładach Przedsiębiorstwa. Zaproszono 34 organizacje i powołano dziesięcioosobową Tymczasową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” GNiG, której zadaniem było utworzenie

**Przewodniczący Sekcji
Bolesław Potyrała**

związkowej struktury branżowej. W jej skład weszły następujące osoby: Mieszkowicz Ryszard - ZG Gdańsk - tymczasowy przewodniczący - (organizator), Potrzebowski Henryk - ZG Łódź, Daszkiewicz Aleksander - Zarząd Przedsiębiorstwa w Warszawie, Strzałko Jerzy - ZG Jarosław, Szeloch Wit - Zielonogórski Zakład GNiG, Kaflński Robert - Krośnieński Zakład GNiG, Sieradzki Stanisław - Sanocki Zakład GNiG, Zientarski Antoni - „Geofizyka” Toruń, Wierucki Stanisław - ZG Gdańsk i Garbacik Zofia - Zakł. Poszukiwania Nafty i Gazu Wołomin.

W październiku 1989 r. odbył się I Zjazd Delegatów Sekcji Branżowej NSZZ „Solidarność” GNiG, w którym uczestniczyło i posiadało uprawnienia do głosowania 50 osób. Przewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Górnictwa Naftowego został wybrany Ryszard Mieszkowicz. Do Komisji Krajowej Sekcji GNiG wybrani zostali: Krzysztof Kowalski PNiG Piła, Dariusz Sobkiewicz - ZG Warszawa, Stanisław Sieradzki - Sanok, Ryszard Domański - ZUN Krosno, nst Tadeusz Majchrowicz, Tadeusz Herczyński - ZG Kraków, Jerzy Strzałko - ZG Jarosław, Zofia Garbacik - PNiG Wołomin, Piotr Buksztaler - ZG Szczecin, Andrzej Sęk - ZG Tarnów, Józef Bolanowski - Naftomontaż, Ryszard Płocki - Geofizyka Toruń i Bolesław Potyrała - PNiG Jasło. Następnie w skład rozszerzonej KK GNiG weszli dodatkowo z dniem 15 II 1990 r.: Buksztaler Piotr - ZG Szczecin, Brach Franciszek - PNiG Kraków, Daszkiewicz Aleksander - Zarząd Warszawa, Dybek Janusz - ZG Kraków, Freundlich Ludwik - „Gazobudowa” Zabrze, Hnatio Krzysztof - ZG Wrocław, Janowicz Władysław - ZG Zabrze, Leśniak Grzegorz - IGNiG Kraków, Mazurek Andrzej - „Geonafta” Warszawa, Wierucki Stanisław - „Gazomontaż” Wołomin, Zięba Jerzy - ZNTSiS Brzesko, Michna Tadeusz i Szeloch Witt - Zielonogórski Zakład Górnictwa Nafty i Gazu.

W listopadzie 1990 r. we Wrocławiu przewodniczącym Komisji Krajowej GNiG został wybrany Krzysztof Hnatio - ZG Wrocław.

Jedno z ważniejszych działań Sekcji zostało ukoronowane w 1997 roku kiedy to na X Walnym Zebraniu Delegatów wysłuchano informacji o ne-

gociacjach zapisów Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy. Wzwiązku z powstaniem Spółki PGNiG S.A. obowiązujący Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy zgodnie z prawem pracy po roku czasu przestałby obowiązywać. Dlatego też za zgodą wszystkich stron, pracodawcy oraz związków zawodowych został on przekształcony w Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy PGNiG S.A.

Podpisanie nowego wynegocjowanego przez strony Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy nastąpiło 24 listopada

1997 roku. Układ ten do 2009 roku po przyjmowaniu jedynie protokołów dodatkowych był obowiązującym aktem prawnym w stosunkach pracy w naszej Spółce. W tym czasie jedynie zmieniała się strona związkowa uprawnionych do jego zawierania gdyż wydzielane zostały w 2003 roku Spółki Gazownictwa, a następnie z Federacji wystąpiły trzy duże organizacje związkowe. Ostatecznie nowy UZP w 2009 roku podpisał po zmianach nazw dwie organizacje związkowe działające w PGNiG S.A.

Rok później kolejne WZD, po zapoznaniu się z wypracowanym regulaminem podziału akcji pracowniczych na poszczególne grupy pracownicze delegaci upoważnili przewodniczącego do jego podpisania. Kontrowersje wokół podziału akcji trwały do ostatniej chwili. Każda ze stron Dyrekcja, Centrale związkowe, miała przygotowany własny projekt podziału. Jedynie mniejsze związki zawodowe nie przedstawiły swojego projektu. W wyniku długotrwałych rozmów udało się przyjąć projekt Bolesława Potyrały i w ten sposób osiągnąć porozumienie. Porozumienia o podziale akcji podpisano 8 maja 1998 r.

We wrześniu 1999 roku we Wrocławiu odbyło się XII Walne Zebranie Delegatów zwołane w związku z powierzeniem przewodniczącemu Rady Sekcji Krzysztofowi Hnatio stanowiska dyrektora - organizatora projektowanego Regionalnego Oddziału Przesyłu we Wrocławiu. Delegaci dokonali wyboru nowego przewodniczącego Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność” Górnictwa Naftowego i Gazownictwa, którym został Bolesław Potyrała ze Spółki Poszukiwań Nafty i Gazu w Jasło.

Na XXVIII Sprawozdawczo - Wyborczym Zebraniu Delegatów Sekcji Krajowej NSZZ „Soli-

darność” Górnictwa Naftowego i Gazownictwa Krosno w maju 2014 r. Wybrano władze na kadencję 2014-2018. Przewodniczącym Rady Sekcji został wybrany Kol. Potyrała Bolesław. ■

wg. opracowania Bolesława Potyrały

Rada Sekcji Krajowej:

Potyrała Bolesław przewodniczący Exalo Drilling SA / PGNiG SA Centrala, Łusiewicz Piotr z-ca przesył OGP Gaz-System S.A. Oddz. Poznań, Pitula vel Cyganik Zdzisław z-ca handel PGNiG OD Oddz. Tarnów Rejon Kraków, Sobka Zygmunt z-ca PGNiG PGNiG S.A. Oddział Sanok, Stępiński Bogdan z-ca dystrybucja PSG Oddz. Warszawa Z. Radom, Wawrzyniak Roman sekretarz PSG Oddz. Wrocław, Woźniak Kazimierz skarbnik PSG Oddz. Zabrze Z. Opole, Jankowska Justyna członek RSK PSG Oddz. Wrocław Z. Zgorzelec, Pawlikowska Beata członek RSK PSG Oddz. Zabrze, Gontarz Zenon członek RSK PGNiG S.A. Centrala Spółki, Jurski Marek członek RSK PSG Oddz. Gdańsk Z. Olsztyn, Kokot Adam członek RSK PSG Oddz. Poznań, Korneluk Marian członek RSK OGP Gaz-System Oddz. Tarnów, Kowalski Witold członek RSK Exalo Drilling Centrum Zielona Góra, Kudłacz Krzysztof członek RSK PSG Oddz. Tarnów Z. Jasło, Lasota Bogdan członek RSK PSG Oddz. Warszawa Z. Łódź, Matuszewski Zbigniew Dariusz członek RSK PSG Oddz. Gdańsk, Moś Krzysztof członek RSK OGP Gaz-System Oddz. Świerklany, Nowak Andrzej członek RSK PGNiG Technologie Oddz. Naftomet Krosno, Rogaczewski Kazimierz członek RSK PSG Oddz. Warszawa Z. Białystok, Sroczyński Zygmunt członek RSK PGNiG S.A. Oddział Zielona Góra, Styłski Jacek członek RSK PSG Oddz. Poznań Z. Szczecin, Tyszek Jarosław członek RSK OGP Gaz-System S.A. Oddz. Rembelszczyzna, Worobiej Ryszard członek RSK Exalo Drilling SA Centrum Piła, Żurawski Jacek członek RSK Geofizyka Toruń Sp. z o.o.,

Komisja Rewizyjna:

Front Karol przewodniczący Kom Rewiz PSG Oddz. Tarnów Z. Kraków, Śron Wojciech zastępca KR OGP Gaz-System S.A. Oddz. Poznań, Perdek Marek sekretarz KR PGNiG S.A. Oddział Odolanów, Gawłowski Andrzej Członek KR PSG Oddz. Gdańsk Z. Bydgoszcz, Makara Ryszard Członek KR PGNiG S.A. Oddział Sanok, Wojtasiewicz Wiesław Członek KR GSG Oddz. Zabrze Z. Opole, Kornacki Jacek administrator stromy PSG Oddz. Gdańsk. ■

KRAJOWA SEKCJA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

Na pierwszym spotkaniu w lutym 1990 r. w Rafinerii Nafty Trzebinia podjęto inicjatywę utworzenia Sekcji Branżowej Chemików - jako bazę zaproponowano zakłady wchodzące w skład zrzeszenia Petrochemia. Sygnatariuszami byli przedstawiciele firm rafineryjnych: MZRI Płock, Śląskie Z-dy Rafineryjne Czechowice, Rafineria Nafty Jedlicze, Rafineria Nafty Jasło.

Miesiąc później, z inicjatywy działaczy Rafinerii Nafty Trzebinia i Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku miał miejsce I Krajowy Zjazd NSZZ „Solidarność” Zakładów Chemicznych. Ustalono, że powołuje się Tymczasową Krajową Sekcję Branżową Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” z siedzibą w Płocku i wybrano tymczasowe władze:

Petrochemia: Marian Plewko – MZRI Płock – Przewodniczący, Andrzej Dziędziel – Z.Ch. Oświęcim – wiceprzewodniczący, Czesław Nowak – Z.A. Kędzierzyn i Józef Wójtowicz – RN Jasło;

Nieorganika: Krzysztof Zieliński – Z.Ch. Police – wiceprzewodniczący, Kazimierz Kulczyk – Z.Ch. Alwernia i Jerzy Wrzód – Z. Ch. Rudniki k/ Częstochowy.

W kwietniu wybrano reprezentantów Sekcji Przemysłu Nieorganicznego: przewodniczący – Kazimierz Kulczyk – ZCh „Alwernia” oraz Stanisław Papież i Henryk Rosolski. Udział biorą przedstawiciele: SZPN „Superfosfat” Szczecin, ZCh „Wizów”, PRM „Montokwas” Katowice, ZCh „Tarnowskie Góry”, Poznańskie ZCh „Lubon”, Krakowskie Z-dy Sodowe Kraków, ZCh „Rudniki”, Toruńskie Z-dy Przem. Nieorganicznego Toruń, Inowrocławskie Z-dy

**Przewodniczący Sekcji
Sławomir Bezara**

Sodowe, ZCh „Police”, Wrocławskie Z-dy Przem. Nieorganicznego Wrocław z Oddziałami Złotniki i Swojec oraz ZCh „Alwernia”.

Rejestracja Krajowej Sekcji Chemików NSZZ „Solidarność” w KK w Gdańsku nastąpiła 1 VI 1990 r.

W tych latach w ramach SKPCH działały również Sekcja Przemysłu Naftowego i Sekcja Pracowni-

ków przemysłu Farmaceutycznego, które niebawem utworzą odrębne struktury w tym samym Sekretariacie Branżowym.

W maju 1993 r. Nadzwyczajny Zjazd Chemików NSZZ „Solidarność” w Płocku podjął decyzję, że z dniem 26 V 1993 r. łączą się: Krajowa Sekcja Chemików oraz Krajowa Sekcja Chemii Organicznej w jedną Krajową Sekcję Chemików NSZZ „Solidarność”.

Jesienią Podsekcja Branżowa „Nieorganika” prowadzi działania zmierzające do przekształcenia tej Sekcji w Sekcję Branżową Przemysłu Nieorganicznego uzasadniając wniosek do KK tym, że Sekcja ta funkcjonowała w latach 1980-81 do czasu wprowadzenia stanu wojennego w Polsce.

W lutym 1994 r. Dział Branżowy KK odrzucił wniosek z przyczyn formalnych, po czym podjęto dalsze kroki w tym kierunku.

W maju 1998r. WZD SKPCh wybrał na przewodniczącego Krzysztofa Zielińskiego zaś jesienią Rada Sekcji, dla zwiększenia skuteczności działań podejmowanych dla ochrony interesów zakładów stowarzyszonych jak i całego rynku chemicznego powołano cztery Zespoły Robocze: ds. Sektora Nawozowego, ds. Tworzyw Sztucznych, ds. BHP i Prawa Pracy i ds. Ochrony Środowiska.

Rok później na posiedzeniu Rady Sekcji przewodniczący Krzysztof Zieliński złożył rezygnację z pełnionej funkcji. Obowiązki przewodniczącego do czasu wyborów uzupełniających przejął wiceprzewodniczący Jerzy Wróbel.

30 marca 2000 r. WZD w Tarnowie dokonało wyboru uzupełniającego przewodniczącego Rady Sekcji.

Wybrano Jerzego Wróbla oraz uzupełniono skład Rady Sekcji, do której dooptowano Wacława Pastuszkę z Cussons Wrocław i Mariusza Michalskiego z olsztyńskiego Stomilu.

10 III 2003r., z inicjatywy KSPCH NSZZ „Solidarność”, Federacji Związków zawodowych OPZZ, Forum Związków Zawodowych, Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego - Związek Pracodawców oraz Nafty Polskiej SA. odbyło się pierwsze posiedzenie utworzonego Zespołu Trójkonnego ds. Branży Chemicznej. Zespół miał na celu kontynuowanie „Dialogu Autonomicznego w Sektorze Chemicznym ze szczególnym uwzględnieniem „Strategii dla Przemysłu Chemicznego”. Na członków Zespołu ze strony NSZZ „Solidarność” zostali powołani Andrzej Konecki - przewodniczący Rady SPCH, Jerzy Wróbel - przewodniczący Rady SKPCH oraz Jan Góra - członek Rady SKPCH NSZZ „Solidarność”

Na majowym, w 2014 r., WZD KSPCH w Spale dokonano wyboru władz Sekcji na kadencję 2014-2018.

Przewodniczącym został Tomasz Podlasek z Dębicy, niestety 12 maja 2016 r. Tomasz Podlasek zmarł i

We wrześniu na przewodniczącego Krajowej Sekcji Przemysłu Chemicznego wybrano Sławomira Bezarę z Firmy Oponiarskiej w Debicy.

[wg. opracowania Jerzego Wróbla](#)

Rada Sekcji: Krzysztof Zieliński i Jan Maluchnik – wiceprzewodniczący, Marek Piłkuła – Skarbnik, Roman Góra, Tadeusz

Szumlański, Jacek Augustyniak, Janusz Derwojed, Mariusz Hojło, Damian Korniak, Zygmunt Krajewski, Wacław Maj, Marek Pacholak, Henryk Rosolski, Daniel Sendor i Dariusz Sujka.

Komisja Rewizyjna: Piotr Łożyński - przewodniczący, Jerzy Wróbel, Małgorzata Dokładna, Halina Naczas i Piotr Wójcik.

KRAJOWA SEKCJA PRZEMYSŁU NAFTOWEGO

inicjatorami powstania Sekcji byli Marian Plewako z MZRIp, Józef Wójtowicz z Rafinerii Jasło i Jan Mentel z Rafinerii Trzebinia. Krajowa Sekcja Chemików zawiązana została wiosną 1990 roku na zjeździe w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku. Przewodniczącym Sekcji został Marian Plewako. W ciągu dwóch lat najwięcej wysiłku poświęcono sprawom organizacyjnym.

W dniu 12 III 1992 roku odbył się pierwszy zjazd Krajowej Sekcji Chemików NSZZ „Solidarność” w Domu Technika. Przewodniczącym został ponownie wybrany Marian Plewako.

Równolegle z SKCh, w której ramach tworzyła się Sekcja Krajowa Przemysłu Naftowego, w roku 1089 powstała Sekcja Krajowa Pracowników Dystrybucji i Magazynowania Produktów Naftowych (CPN) a jej pierwszymi przewodniczącymi byli Jerzy Skorowski (do 1992) i Tadeusz Szczurba (do 1993). Sekcja ta została przyjęta do Sekretariatu Przemysłu Chemicznego 23 XI 1993 r. i od tego roku jej przewodniczącym był Walenty Cywiński. Pełnił tę funkcję do marca 2006 r., kiedy to SKPDiMPN połączyła się z Krajową Sekcją Przemysłu Naftowego.

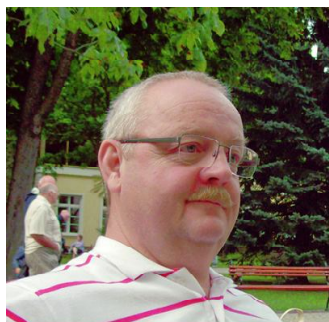
Pierwszy Walny Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” Rafinerii Polskich - SKPN NSZZ „S” odbył się w Jaszowcu od 21 do 22 III 1995 roku, a rejestracja Sekcji Krajowej Przemysłu Naftowego nastąpiła 11.04.1995 roku. Siedziba władz została Petrochemia Płock. Na Przewodniczącego Sekcji wybrano Waldemara Barcikowskiego.

Członkami pierwszej Rady Sekcji zostali: Zbigniew Jeziorowski - Petrochemia Płock, Jan Mentel - Rafineria Trzebinia, Józef Wójtowicz - Rafineria Jasło, Kazimierz Wajda - Rafineria Jedlicze, Bolesław Wójtowicz - Rafineria Gorlice i Stanisław Tekieli - Rafineria Czechowice, a Komisji Rewizyjnej: Barbara Pastuszka, Mieczysław Przybylski i Ryszard Karaszewski.

I WZD wypracował Stanowisko skierowane do Władz Rzeczypospolitej Polskiej, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, struktur związkowych i Środków Masowego Przekazu w następujących kwestiach: prorodzinnej polityki Państwa, zabezpieczenia majątku na fundusze emerytalne, przeprowadzenia referendum konstytucyjnego i uwłaszczenia obywateli RP.

W grudniu 1997 r. na II WZD Sekcji nastąpiła zmiana przewodniczącego - wybrano Ryszarda Karaszewskiego z Rafinerii Płock.

W ostatnich latach XX wieku nastąpiła fala restruk-

Przewodniczący Sekcji
Henryk Kleczkowski

turyzacji, której przebieg i skutki bez reszty angażował związkowców działających w Sekcji Branżowej i w firmach z nią związanych. Zwracano uwagę Zarządowi Nafty Polskiej, że wdrażane programy restrukturyzacyjne w poszczególnych rafineriach wymuszają restrukturyzację majątku i restrukturyzację zatrudnienia. Zajmowano się prywatyzacją Rafinerii Gdańsk i PKN ORLEN, oraz strategią rozwoju firm naftowych oraz sytuacją Rafinerii Południowych. I tak w 1998 r.

WZD SKPN do Prezesa Nafty Polskiej zwróciło się o opracowanie spójnego programu dla całego sektora łącząc go w jeden Narodowy Koncern. Umieszczenie w Radach Nadzorczych przedstawicieli SKPN. Utworzenie funduszu wykupu akcji pracowniczych. Zagwarantowanie dla Sekcji czterech etatów przy Nafcie Polskiej S.A. Wystosowano Stanowisko SKPN do Premiera RP Jerzego Buzka w sprawie sektora naftowego. Stanowisko WZD SKPN w sprawie rent i emerytur pomostowych do Ministra Pracy i Polityki Socjalnej. Przedstawiono sprawę struktur Związku po włączeniu CPN do PKN ORLEN S.A.

W roku 2002 Rada SKPN wniosowała o utrzymanie i kontynuowanie w rafineriach południowych ulgi akcyzowej i transportowej, postulowała podjęcie działań w obronie praw pracowniczych.

W marcu 2006 r. spotkały się Rady SKPN i Rady SKPDiMPN. W trakcie spotkania nastąpiło połączenie obydwu Sekcji Krajowych. Wspólnie uchwalono stanowisko w sprawie restrukturyzacji krajowego sektora naftowego, w którym zwrócono się z apelem do władz państwowych o podjęcie działań kontrolnych. Żądano wyciągnięcia konsekwencji wobec osób odpowiedzialnych za nadzór właścicielski i kontrolny południowych rafinerii nafty, w których doszło do skandalicznych afer i nadużyć pogłębiających trudną sytuację finansową tych podmiotów, i w rezultacie doprowadzającej do ich częściowej lub całkowitej likwidacji, połączonej z grupowymi zwolnieniami pracowników. Wskazano tu szczególnie dramatyczną sytuację Rafinerii Nafty Glimar.

SKPN zabiegała o utworzenie liczącego się w Europie państwowego koncernu naftowego, który umożliwiłby rozwój wszystkich ogniw sektora oraz skoncentrował prowadzone w jego obrębie działania inwestycyjne, rozwojowe i marketingowe.

W styczniu 2008 r. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zebranie Delegatów SKPN w celu wyboru nowego przewodniczącego z powodu zgonu Ryszarda Karaszewskiego. Przewodniczącym SKPN został Bogdan Kwiatkowski z PKN Orlen.

Na WZD Sekcji w maju 2010 r. omawiane były najważniejsze sprawy i problemy w poszczególnych zakładach, które SKPN obejmował swoją działalnością. Dotyczyły przede wszystkim strategii branży paliwowej w skali kraju i poszczególnych zakładów w pracy oraz bieżących problemów w zakładach pracy: zwolnień członków Związku, negocjacji płacowych, restrukturyzacji i reorganizacji, zakładowych układów zbiorowych pracy, planów działania i spraw organizacyjnych SKPN. Dokonano wyborów władz Sekcji na kadencję 2010-2014. Przewodniczącym ponownie został Bogdan Kwiatkowski.

14 maja 2014 r. Walne Zebranie Delegatów Sekcji Krajowej Przemysłu Naftowego NSZZ „Solidarność”. Główny cel były wybory na kadencję 2014-2018. W Zjeździe wzięli udział delegaci z firm: LOTOS TERMINALE SA. Czechowice - Dziedzice, PKN ORLEN SA. Płock, Grupa LOTOS SA. Gdańsk, PERN „Przyjaźń” Płock, Rafineria Nafty Jedlicze SA., STATOIL Poland Sp. z o.o. Warszawa, Rafineria Trzebinia SA., Instytut Nafty i Gazu Kraków oraz Operator Logistyczny Paliw Płynnych Sp. z o.o. Boronów.

15 czerwca 2015 roku znowu trzeba było zwołać WZD Sekcji, bowiem odszedł na emeryturę Zbigniew Cegliński i trzeba było dokonać zmiany przewodniczącego Sekcji. Został nim Henryk Kleczkowski z PKN Orlen. Zbigniew Cegliński pozostał członkiem Rady SKPN. Wyrejestrowano firmy LOTOS Jasło i LOTOS Parafiny Sp. z o.o. z powodu braku uchwał o przystąpieniu do SKPN. ■

wg. opracowania Marka Warzyckiego

Rada Sekcji: Biernot Mirosław i Sobczyk Adam - LOTOS TERMINALE Czechowice-Dziedzice, Cegliński Zbigniew, Jędrzejak Tadeusz i Domaradzki Ryszard - PKN ORLEN Płock, Cenecwicz Andrzej, Dosz Eugeniusz i Wyciechowski

Bogdan - Grupa LOTOS Gdańsk, Dreśliński Stanisław i Karaszewski Arkadiusz - PERN „Przyjaźń” SA. Płock, Jaskółka Jerzy i Znoj Janusz - Rafineria Jedlicze, Klimek Dariusz - STATOIL Warszawa, Mentel Zbigniew i Żochowski Tomasz - Rafineria Trzebinia, Mikrut Ryszard i Wołak Ryszard - OLPP, Pałuchowska Martynika i Sikora Krzysztof - Instytut Nafty i Gazu Kraków.

Komisja Rewizyjna: Frydrychowska Wiesława, Gołębiowska Wanda, Warzycki Marek i Siarkowski Honoriusz. ■

KRAJOWA SEKCJA PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU FARMACEUTYCZNEGO

Sekcja Krajowa Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego zrzeszona w Krajowym Sekretariacie Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” została zarejestrowana przez Komisję Krajową 27 czerwca 1994 r. Nie był to jednak początek istnienia Sekcji. Pierwsze spotkanie przedstawicieli Komisji Zakładowych odbyło się jeszcze w 1980 roku a pierwszym przewodniczącym został Janusz Jakub Godziebiewski, którego działalność zakończył stan wojenny 13 XII 1981 r.

Ponownie Sekcja zorganizowała się w roku 1995 roku pod przewodnictwem Marka Woty z Polfy Starogard (ob. Polpharma). Następnie Sekcję przewodniczyli: od r. 1998 do r. 2006 Mirosław Miara - Polfa Warszawa, przez jedną kadencję 2006 – 2010 Janusz Grudniewski z Polfy Grodzisk (ob. Gedeon Richter Grodzisk Mazowiecki). Od 16 kwietnia 2010 Krajowej Sekcji Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego przewodniczy Mirosław Miara.

W tych latach w skład SKPPF NSZZ „Solidarność” wchodziły organizacje związkowe z fabryk zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Farmaceutycznego: Polfa Poznań - pierwsza sprywatyzowana firma przez GlaxoSmithKline, Polfa Lublin, Polfa Łyszkowice, Jeleniogórskie Zakłady Farmaceutyczne Polfa, Polfa Starogard, Polfa Bolesławiec, Polfa Tarchomin, Polfa Rzeszów, Polfa Pabianice, Polfa Kraków, Polfa Łódź, Polfa Warszawa Polfa Grodzisk i Polfa Kutno.

Przewodniczący Sekcji
Mirosław Miara

Po roku 1998 wśród polskich producentów leków i wyrobów medycznych nastąpiły wielkie zmiany. Większość z nich sprzedano zagranicznym inwestorom branżowym i finansowym. Niektóre przechodziły z rąk do rąk. Kilka wprost zlikwidowano.

Obecnie w skład KSPPF wchodzi: GlaxoSmithKline, Polfa Lublin SA., Przedsiębiorstwo Farmaceutyczne Jelfa SA., Polpharma S.A. i Oddział Polpharmy Nowa Dęba, Clinico Medical Błonie k/Wrocławia, Polfa Tarchomin SA., ICN Polfa Rzeszów SA., Polfa Pabianice SA. PLIVA Kraków, Polfa Warszawa S.A., GedeonRichter Polska Sp. z o. o. w Grodzisku Mazowieckim, Fresenius Kabi - Kutno, AstraZeneca z Warszawy i Herbol Lublin SA.

Przez te wszystkie lata Sekcja poza działalnością typowo związkową wielokrotnie angażowała się w sprawy dotyczące sytuacji i przyszłości polskiego przemysłu farmaceutycznego.

Zwracaliśmy się do władz o zniesienie cen urzędowych na leki, zniesienie ceł na surowce, zlikwidowanie dzikiego eksportu, zrównanie praw wytwórców krajowych i zagranicznych, utrzymanie ulgi inwestycyjnej dla przemysłu farmaceutycznego, wprowadzenie zdrowej polityki rejestracji leków itp.

Z naszej inicjatywy zorganizowano w Sejmie w listopadzie 1998r seminarium na temat „Kondycji i przyszłości polskiego przemysłu farmaceutycznego”, w którym uczestniczyli posłowie, przedstawiciele mi-

nisterstw, nauki oraz przedstawiciele Solidarności i zarządów wszystkich zakładów. Spotkanie to zaowocowało powstaniem Dezyderatu Nr 4 Sejmowej Komisji Zdrowia, dotyczącego polityki lekowej państwa, z uwzględnieniem: kierunków prywatyzacji przemysłu farmaceutycznego, polityki cenowej leków, rozpatrzenia kondycji przemysłu farmaceutycznego wobec załamania eksportu leków na rynki wschodnie, utrzymania ulg inwestycyjnych dla firm w związku z uzyskiwaniem certyfikatów GMP, zawieszenia ceł na surowce, negocjowania cen leków itd.

Nasi przedstawiciele uczestniczyli w obradach wielu komisji sejmowych w sprawach dotyczących branży oraz przekazywali swe uwagi do ustaw dotyczących farmacji. Występowaliśmy do Komisji Krajowej o interwencję do Rządu RP, w sprawie okresu przejściowego niezbędnego dla zgodności dokumentacji rejestracyjnej leków z wymogami UE.

Zwracaliśmy się do Ministerstwa Skarbu Państwa o kontrolę przestrzegania umów prywatyzacyjnych, sporządzenia rzetelnego raportu dotyczącego sprywatyzowanych firm, opracowania dla jeszcze państwowych firm takiej strategii własności, która uzyskaby akceptację załóg i związków zawodowych.

Na Zjazdach Delegacji uczestniczyli w pracach nad statutem NSZZ Solidarność, wypracowali wiele stanowisk np. w sprawie bezrobocia, w sprawie prywatyzacji. Uczestniczyliśmy w wielu szkoleniach np. na tematy: Kodeksu Pracy, prawa pracy, komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw, pakietów socjalnych, Ustawy o Związkach Zawodowych, zwolnień grupowych i indywidualnych, uwłaszczenia, stosunków interpersonalnych, a także dla instruktorów związkowych, członków Rad Europejskich czy komisji dialogu społecznego.

Sekcja Krajowa Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego NSZZ Solidarność jest afiliowana przy ICEM oraz EMCF. Teraz IndustriALL Global i IndustriALL European. ■

wg. opracowania Mirosława Miary

Rada Sekcji: Mirosław Miara - Polfa Warszawa, Marek Byczkowski - Fresenius Kabi Kutno, Grudniewski Janusz - GedeonRichter Grodzisk Mazowiecki, Kuc Celina - Clico Medical Wrocław, Mazurek Jolanta - Baxter Lublin, Oracz Ireneusz - PF Jelfa SA. Jelenia Góra, Pasiowiec Andrzej - TEVA Kraków, Perdeus Tadeusz - ICN Polfa Rzeszów, Sopol Włodzimierz - GlaxoSmithKline Poznań, Świeczkowski Leszek - Polpharma Starogard i Walicki Tomasz - Polfa Tarchomin.

Komisja Rewizyjna: Augustyniak Alicja, Drebert Wojciech, Łodzińska Ewa, Siedlecki Andrzej. ■

KRAJOWA SEKCJA PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU PAPIERNICZEGO

W latach 90. ub. stulecia oraz na początku tego wieku działał w naszym Związku nieformalny zespół: „organizacji zakładowych sprywatyzowanych z kapitałem zagranicznym”. Zespół był otwarty także na inne skomercjalizowane zakłady, które w perspektywie mogły trafić w ręce zagranicznych inwestorów i dotyczył wszystkich zainteresowanych branż. Kierownikiem-koordynatorem

tej grupy organizacji zakładowych był nasz przyjaciel śp. Julian Andrzej Konecki. W spotkaniach organizowanych przez Andrzeja uczestniczyli przedstawiciele zakładów papierniczych z Kielc, Kostrzyna, Kwidzyna i Świecia. Uczestnictwo w nich dawało możliwość wymiany swoich doświadczeń, omówienia planów i pewnej koordynacji działań. W trakcie rozmów rozważano zintegrowanie naszej branży poprzez powołanie „sekcji papierników”. Andrzej Konecki jako działacz branżowy zapoznawał nas z możliwościami jakie daje formalne reprezentowanie branży oraz oferował swoją pomoc w założeniu i dalszej działalności sekcji w ramach Sekretariatu Przemysłu Chemicznego.

W wyniku tych spotkań i rozmów na Walnym Zebraniu Delegatów, które odbyło się 5 i 6 czerwca 2002 roku w Barcicach (powiat kwidzyński) została powołana Sekcja Krajowa Pracowników Przemysłu Papierniczego afiliowana w Sekretariacie Przemysłu Chemicznego. Powołanie Sekcji nadzorował i pomagał w jej prawidłowym utworzeniu Andrzej Konecki, on także zaproponował jej nazwę. Wszystko odbyło się pod czujnym okiem wolnej prasy w osobie redaktora naszego miesięcznika kol. Michała Orlicza. Przewodniczącym Sekcji został Marek Ziarkowski z IP- Kwidzyn tam też wyznaczono jej siedzibę. Wybrano Radę Sekcji w składzie: Jan Czarniecki, Zbigniew Lisewski, Dariusz Rybczyński, Ryszard Tkacz i Andrzej Zięba. Wybrano również Komisję Rewizyjną w skład której weszli: Henryk Golimowski, Wiesław Kępa, Jerzy Konopski i Kazimierz Nowak.

Nasza struktura branżowa zrzesza zakłady będące własnością zagranicznych koncernów, gdyż od początku transformacji zakłady produkujące papier miały alternatywę: próba przetrwania mimo zapóźnienia technologicznego i braku środków na rozwój, lub inwestor ze środkami zapewniający inwestycje i rozwój.

Związkowcy z naszej Sekcji wymieniają się na bieżąco informacjami o sytuacji w swoich organizacjach i zakładach, biorą

Przewodniczący Sekcji
Marek Ziarkowski

udział w szkoleniach, organizują pracę SIP. Uczestniczą w demonstracjach, walcie przy grobie b. ks. Jerzego i innych przedsięwzięciach organizowanych przez Związek jak np. zbieranie podpisów pod różnymi inicjatywami, także lokalnymi. Działalność nasza to również prezentowanie opinii na temat istotnych dla branży rozwiązań legislacyjnych tak na poziomie krajowym jak i europejskim.

W 2008 informowaliśmy premiera, ministrów i innych przedstawicieli władz, że niekorzystne przydziały emisji CO₂ oraz zgoda na pakiet klimatyczny może zagrozić przeniesieniem naszych zdolności wytwórczych do obszarów gdzie tego typu limity nie obowiązują. Podkreślaliśmy, że przemysł papierniczy w Polsce po roku 1989 przeprowadził bardzo dużą restrukturyzację i modernizację swoich instalacji, co w znaczny sposób przyczyniło się do ograniczenia emisji dwutlenku węgla. Staramy się swoimi działaniami tak w kraju jak i brukselskiej komisji dialogu społecznego wpływać na politykę klimatyczną UE, by nie likwidowała przemysłu i miejsc pracy.

Po kilku latach starań w niektórych naszych zakładach udało się powołać Euro-

pejskie Rady Zakładowe lub przystąpić do już istniejących. Działalność w ERZ jest narzędziem wpływu na dyrekcje koncernów co przekłada się na naszą podstawową działalność związkową w naszych krajowych zakładach pracy.

Członkowie naszej Sekcji biorą również udział w Komisji Dialogu Społecznego sektora Papierniczego na szczeblu europejskim. Spotykamy się tam z przedstawicielami pracodawców których zakłady położone są na obszarze 28 państw UE. Taki udział i działalność na szczeblu europejskim również podnosi nasze możliwości negocjacyjne w macierzystych zakładach. Krajowa Sekcja Pracowników Przemysłu Papierniczego nawiązuje współpracę ze Stowarzyszeniem Papierników Polskich, na razie w zakresie stanowionego prawa istotnego dla branży - w chwili obecnej takim aktem prawnym jest Prawo Wodne. Mamy nadzieję na szerszą współpracę, która zaowocuje np. wzrostem bezpieczeństwa pracy w naszych zakładach.

Obecnie Krajowa Sekcja Pracowników Przemysłu Papierniczego liczy 2 300 członków w zakładach: Arctick Paper - Kostrzyn, DS.Smith - Kielce, Eurobox - Ujazd, Metsa Tissue - Krapkowice, Mondi - Świecie, Mondi Bags - Świecie, Stora Enso - Ostrołęka, International Paper - Kwidzyn, Schumacher Packaging - Grudziądz, Schumacher Packaging - Poledno, Logistyka i Magazynowanie - Kwidzyn. ■

Marek Ziarkowski

Rada Sekcji: Jan Czarniecki - Arctic Paper Kostrzyn, Rafał Górka Rafał - Szhumacher Grudziądz, Zbigniew Lisewski i Marek Ziarkowski - International Paper Kwidzyn, Tomasz Minga - Szhumacher Poledno, Marcin Ojdowski - Mondi Świecie, Wiesław Spurowski - Eurobox Ujazd, Andrzej Nicpoń - Metsa Tissue Krapkowice, Andrzej Saramak - Logistyka i Magazynowanie Kwidzyn, Bogdan Sokalski - Stora Enso Ostrołęka.

Komisja Rewizyjna: Mirosław Mroczkowski i Witold Stawarz - International Paper Kwidzyn, Robert Górski i Zbigniew Gromadzki - Mondi Świecie. ■

KRAJOWA SEKCJA CERAMIKÓW I SZKLARZY

Krajowa Sekcja Ceramików i Szklarzy to Sekcja „po przejściach”. Zaczęto ją organizować w nieistniejących już w Piotrkowie Trybunalskim hutach szkła. Pierwszym przewodniczącym był Andrzej Świsak z Huty Szkła „Hortensja”.

Po zamknięciu piotrkowskich hut działalność Sekcji zamarła i dopiero w roku 1997 jej reaktywowania podjęli się Wojciech Błachnio z Huty Szkła Szczakowa i Wiesław Rygiel z Owens Illinois z Jarosławia. Sekcja zaczęła działać pod nazwą Sekcja Krajowa Przemysłu Szklarskiego. Branża cały czas borykała się z utratą członków i działaczy dzięki bezlitosnej likwidacji hut szła – szczególnie takich, w których produkowano szkło ręcznie i szkło kryształowe. Przykładem niech będzie Huta Szkła Kryształowego „Violetta” w Stroniu Śląskim, czy obecnie ratowana z długoletniej upadłości największa polska Huta Szkła „Krosno”.

**Przewodniczący Sekcji
Ireneusz Besser**

Wojciech Błachnio przewodniczył Szklarzom do roku 2002, kiedy to upadła HS „Szczakowa”. Po nim pałeczkę przejął Wiesław Rygiel aż do odejścia na emeryturę w roku 2013.

Sekcja w dalszym ciągu traciła firmy i członków. Tą związkową „masę upadłościową” starał się jeszcze podtrzymać Edward Kowalów z Huty Szkła „Wymiarki”. Niestety, 24 VI 2014 r. nastąpiło wyrejestrowanie Sekcji i rozpoczęto procedurę połączenia z Sekcją Krajową Ceramików.

Sekcja Krajowa Ceramików powstała w 1998 r. i od początku do 7 XII 2012 roku kierował nią Julian Andrzej Konecki. Sekcja ta też borykała się z zamykaniem małych zakładów, które „wykańczał” masowy import wyrobów stołowych z Azji. Trzymały się tylko mocno wytwórnie płytek ceramicznych. W sekcji zrzeszone są firmy produkujące porcelanę stołową, ceramikę sanitarną, płytki ceramiczne, materiały

ścierne i materiały izolacyjne dla budownictwa. Po śmierci Andrzeja, do 3 X 2014 r. Sekcją kierował Ireneusz Besser z Zakładów Porcelany Stołowej „Karolina” w Jaworzynie Śląskiej.

Właśnie tego dnia nastąpiło długo oczekiwane połączenie tych dwóch Sekcji i powstała Krajowa Sekcja Ceramików i Szklarzy. Od tej pory jej przewodniczącym jest Ireneusz Besser. ■

Rada Sekcji:

Przewodniczący - Ireneusz Besser,
Wiceprzewodniczący -
Jadwiga Jóźwiak i Mirosław Rogoziński,
Sekretarz - Ryszard Kossak,
Skarbnik - Anna Zagórska,
Członek - Mirosław Ankudowicz,
Członek - Andrzej Lipiec,
Członek - Sotiris Siskos,
Członek - Ryszard Kostański,
Członek - Artur Poliszak,
Członek - Bogusław Superat.

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący - Robert Zwoliński,
Członek - Sebastian Szukalski,
Członek - Andrzej Kondziela,
Członek - Krzysztof Rekowski. ■

KSPCH NSZZ „Solidarność”

ul. Karolkowa 22/24
01-207 Warszawa
tel. 226913575 i 785192803

Redakcja

„Solidarność Polskiej Chemii”
wysyła miesięcznik
w formie elektronicznej.
Prosimy podawać adresy e-mail

KSPCH zatrudnia prawnika

Dariusz Sobolewski
e-mail: sobol144@wp.pl
tel. 609-808-747; 697 00 18 18

Na stronie internetowej

www.tygodniksolidarnosc.com
można kupić
wydanie elektroniczne tygodnika

NOWA

**STRONA INTERNETOWA
KSPCH NSZZ „Solidarność”**

www.spch-solidarnosc.pl

**Znajdziecie tam bieżące informacje
oraz miesięcznik
„Solidarność Polskiej Chemii”**

ZASŁUŻENI DLA KRAJOWEGO SEKRETARIATU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

EUGENIUSZ BEDNARCZYK

emerytowany pracownik Grupy Azoty S.A. Tarnów-Mościce. Członek NSZZ „Solidarność” od 1 IX 1980 r. Członek Komitetu założycielskiego i wieloletni członek Komisji i Prezydium oraz wiceprzewodniczący Komisji Przedsiębiorstwa NSZZ „S” Grupa Azoty S.A. Członek Komisji Rewizyjnej. Delegat na WZD Komisji Przedsiębiorstwa i Regionu Małopolska. Członek Rady i Wiceprzewodniczący Krajowej

Sekcji Przemysłu Chemicznego. Członek Komisji Rewizyjnej Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego. W latach 1999-2002 działacz regionalnych struktur RS AWS, obecnie Stowarzyszenia „Prawy Tarnów”. Kolega Eugeniusz Bednarczyk jest członkiem Związku od początku jego istnienia. Był członkiem założycielem i od samego początku do roku 2010 wiceprzewodniczącym Komisji Przedsiębiorstwa. Wielokrotny delegat i aktywny działacz struktur branżowych. Trudno w tym miejscu wyliczać zasług i jego dorobku związkowego. Jednym słowem można powiedzieć: jest historią ruchu związkowego w Tarnowie. ■

WOJCIECH BŁACHNIO

rozpoczął pracę w Hucie Szkła Okiennego Szczakowa w Jaworznie i tam od roku 1980 organizował pierwsze struktury NSZZ „Solidarność”. Był wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej przy Hucie Szkła Okiennego Szczakowa, Członkiem Rady Sekretariatu Przemysłu Chemicznego, Przewodniczącym Krajowej Sekcji Przemysłu Szklarskiego i delegatem na WZD Regionu Śląsko - Dąbrowskiego. Po likwidacji Huty

Szkła „Szczakowa” znalazł pracę w Miejskim Centrum Kultury i Sportu w Jaworznie i tam w r. 2007 założył Organizację Zakładową NSZZ „Solidarność” - jest jej przewodniczącym. Kolega Wojciech Błachnio jest jednym z pierwszych przewodniczących Krajowej Sekcji przemysłu Szklarskiego oraz reprezentował tę Sekcję w Radzie Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego. Choć przekształcenia spowodowały likwidację zakładu pracy to dalej aktywnie działa w swoim środowisku na rzecz NSZZ „Solidarność”. Pełnił wiele ważnych funkcji w naszym Związku. Jest członkiem partii „Prawo i Sprawiedliwość”. ■

WALENTY CYWIŃSKI

emerytowany pracownik Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN S.A. Od 1980 roku członek NSZZ „Solidarność” w Centrali Produktów Naftowych Oddział Szczecin, gdzie od 1983 r. był elektromechanikiem okrętowy, miejsce pracy - statek służący do przewozów produktów naftowych. W latach 1999 - 2006 był przewodniczącym NSZZ „Solidarność” w CPN Oddział Szczecin i w latach 2006 - 2014,

po połączeniu struktur związkowych byłej CPN ze strukturami byłej Petrochemii Płock, wiceprzewodniczącym Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” PKN ORLEN SA. Delegat na Walne Zebranie Delegatów OM NSZZ „Solidarność” PKN ORLEN SA. od r. 2006 do 2014. Od r. 1994 do 2006 był przewodniczącym Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Dystrybucji i Magazynowania Produktów Naftowych. Członek Rady Krajowej Sekcji Przemysłu Naftowego NSZZ „Solidarność”. Delegat na Kongres Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” w kadencjach 2006-2010, 2010-2014. Delegat na WZD Regionu Płockiego NSZZ „Solidarność”. Był członkiem zespołu negocjacyjnego NSZZ „Solidarność” ds. Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy w PKN ORLEN S.A. i zespołu ds. negocjacji wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w PKN ORLEN SA. Działacz związkowy, aktywnie reprezentujący stronę związkową w procesach restrukturyzacyjnych i reorganizacyjnych PKN ORLEN SA. ■

BOGDAN KWIATKOWSKI

emerytowany pracownik Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN S.A. Jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1980 r. Wiceprzewodniczącym w latach 1995 - 2007, a następnie przewodniczącym w latach 2007 - 2014 Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” PKN ORLEN S.A. Delegat na WZD OM NSZZ „Solidarność” PKN ORLEN S.A. przez kolejne kadencje począwszy od 1989 roku do

2014 r. Członek Zarządu Regionu Płockiego NSZZ „Solidarność” w kadencji 1998-2006. Delegat na WZD Regionu Płockiego w latach 1998 - 2014. Członek Rady KSPN od 2002 r., a następnie przewodniczący od 2008 do 2014 r. Wiceprzewodniczący Rady Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego w latach 2008 - 2014. Delegat na Kongres KSPCH w latach 1998 - 2014. Działacz związkowy, aktywnie reprezentujący stronę związkową w procesach restrukturyzacyjnych i reorganizacyjnych PKN ORLEN S.A., cechujący się charyzmą, rozważą w podejmowaniu trudnych decyzji, wpływający na jakość spotkań i negocjacji poprzez tworzenie odpowiednich relacji na płaszczyźnie działalności związkowej. Sygnatariusz Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy w PKN ORLEN S.A. Członek Zespołu ds. negocjacji wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w PKN ORLEN S.A. Swoim zaangażowaniem przyczynił się do podnoszenia wartości i rozwoju naszej organizacji związkowej. ■

ZASŁUŻENI DLA KRAJOWEGO SEKRE- TARIATU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

MARIAN KULA

emerytowany pracownik PNiG Jasło Oddział Wołomin Sp. z o.o. Jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1980 r. W latach 1995-1998 był delegatem na Kongres KSPCH a w latach 1998-2010 członkiem Komisji Rewizyjnej. Wieloletni działacz Rady Krajowej Sekcji GNiG, członek Komisji Rewizyjnej, przewodniczący Komisji Zakładowej, członek Powiatowej Rady Zatrudnienia. Jest bardzo aktywnym działaczem związkowym w Branży i

Regionie. Dodatkowo zaangażowany członek Oddziału Wołomin pełniący w nim wszystkie możliwe funkcje we władzach ustawodawczych, stanowiących i kontrolnych. W Komisji Zakładowej przez pięć kadencji był przewodniczącym lub zastępcą przewodniczącego. W pracach Sekretariatu brał aktywny udział a na posiedzenia Komisji Rewizyjnej przyjeżdżał nawet będąc emerytem. Bardzo aktywny i pracowity, uczestnik wielu akcji związkowych i niepodległościowych. Odznaczony odznakami Zasłużony XXX i XXXV-lecia NSZZ Solidarność. Zasłużony dla związku - Odznaka Zasłużony Solidarności Górnictwa Naftowego i Gazownictwa. Odznaczony w 2015 roku Srebrnym Krzyżem Zasługi przez Prezydenta Andrzeja Dudę. ■

STANISŁAW KORABIOWSKI

emerytowany pracownik WSG Poznań Zakład Gazowniczy Szczecin. Jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1980 r. Był współorganizatorem związku i zastępcą przewodniczącego Komisji Zakładowej w Zakładzie Gazowniczym Szczecin. Po 1989 roku pełnił funkcje przewodniczącego Komisji, członka RSK GNiG, delegata Kongresu SPCH, członka Rady SPCH i członka Komisji Rewizyjnej. W

sumie w pracach Sekretariatu brał aktywny udział przez pięć kadencji. Nie należąc do żadnej partii politycznej potrafił współpracować ze wszystkimi parlamentarzystami ziemi Lubuskiej pomagając Sekcji i Sekretariatowi w celu realizacji zadań dla dobra członków związku. Zasłużony dla związku - Odznaka Zasłużony Solidarności Górnictwa Naftowego i Gazownictwa. Posiada również order i odznaczenia resortowe i państwowe, stopnie górnicze. Zawsze chętny do pracy związkowej, udziału w akcjach organizowanych przez związek. Dobry organizator i działacz związkowy. Potrafił zwiększyć ilość członków związku również poprzez spotkania z przewodniczącymi Komisji Krajowej. Współpracował z władzami samorządowymi, pomagał Polonii i Kościołowi na Ukrainie. ■

KRZYSZTOF HNATIO

Prezes Zarządu Operatora Systemu Magazynowania Sp. z o.o. W NSZZ „Solidarność” od 1989 r. Był założycielem Sekcji Krajowej Górnictwa Naftowego i Gazownictwa i Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego. W 1989 członek Komitetu Organizacyjnego Zakładowej „S” w Dolnośląskim Okręgowym Zakładzie Gazowniczym DOZG a później wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej. Od r. 1990 do

1999 przewodniczący Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność” Górnictwa Naftowego i Gazownictwa a w r. 1991 członek Komitetu Organizacyjnego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego i Energetyki NSZZ „Solidarność”. W latach 1991-2000 był przewodniczącym Sekretariatu Przemysłu Chemicznego i członkiem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Od reaktywacji Związku był aktywnym organizatorem struktur „Solidarności” Komisji Zakładowej, Sekcji Krajowej GNiG, Sekretariatu Przemysłu Chemicznego i Energetyki. We wszystkich tych organizacjach pełnił funkcję przewodniczącego. Od stycznia 2000 roku został Dyrektorem Regionalnego Oddziału Przesyłu i kolejno Prezesem Spółki w DSG, Nysagaz, OSM. Przyczynił się do utworzenia prasy związkowej oraz był zwolennikiem dobrej współpracy z pracodawcami, w dalszych latach udzielał rad dla prawidłowego funkcjonowania związku. Zasłużony dla związku - Odznaka Zasłużony „Solidarności” Górnictwa Naftowego i Gazownictwa. Posiada również order i odznaczenia resortowe i państwowe oraz stopnie górnicze. ■

KAZIMIERZ WOŹNIAK

jest kierownikiem w RG Opole PSG Sp. z o.o., Oddział Zabrze. W NSZZ „Solidarność” od 1980 r. Współzałożyciel organizacji związkowej w Zakładzie Gazowniczym w Opolu. Od 1999 do 2006 przewodniczący KZ w Zakładzie Gazowniczym Opole. Od 2000 roku zastępca, skarbnik i członek Prezydium Sekcji. Delegat na Kongresy SPCH. Uczestnik spotkań branżowych, szkoleń, kontaktów ze ZZ z Europy,

uczestnik Światowych Kongresów związkowych. Brał udział akcjach związkowych, pikietach w branży chemicznej i naftowej. Zasłużony dla związku - Odznaka Solidarności Górnictwa Naftowego i Gazownictwa. Zaangażowany bez reszty w pracę na rzecz związku, pracowników, branży. Negocjator szeregu Porozumień, ZUZP, przekształceń, prywatyzacji i otrzymania przez załogę akcji PGNiG SA, członek ZKK w GK PGNiG. Posiada uprawnienia do Rad Nadzorczych Spółek Skarbu Państwa. Członek Rady Nadzorzej Geovita jako przedstawiciel Central Związkowych. ■

ZASŁUŻENI DLA KRAJOWEGO SEKRETARIATU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

MIROSŁAW MIARA

pracownik warszawskiej POLFY jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1980 r. Przewodniczącym Komisji Zakładowej w POLFA Warszawa, Krajowej Sekcji Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego, Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”. Jest członkiem Zarządu Regionu Mazowsze i członkiem Komisji Krajowej. Od początku swojej zawodowej kariery związany jest z

NSZZ „Solidarność”. Zaangażowany w działalność branżową. Jego praca i działania spowodowały rozwój organizacji związkowej uznawanych za jedną z najlepszych w KSPCH i Regionie Mazowsze. Negocjował obowiązujący do dziś najlepszy Układ Zbiorowy Pracy w NSZZ „Solidarność”. Od 1998 roku bardzo mocno zaangażował się w KSPPF. Już drugą kadencję jest przewodniczącym Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego i członkiem Komisji Krajowej, w której działa na rzecz poprawy sytuacji branż. Żąda wprowadzenie nowoczesnych sposobów finansowania i działalności NSZZ „S”. Mirek pełni wiele funkcji społecznie: dalej jest przewodniczącym w Polsce, przewodniczącym Sekcji Krajowej Farmacji i oczywiście Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego. ■

ROMAN WAWRZYNIAK

jest pracownikiem w Polskiej Spółce Gazowniczej Sp. z o.o., Oddział Wrocław. Członkiem NSZZ „Solidarność” jest od 1989 r. Po reaktywacji związku współzałożyciel organizacji związkowej w Zakładzie Gazowniczym we Wrocławiu, członek Prezydium w okresie gdy przewodniczącym był Krzysztof Hnatio. Od 1999 do chwili obecnej przewodniczący zmieniających się struktur związku po zmianach pracodawców,

aktualnie przewodniczący Komisji Podzakładowej w PSG Oddział Wrocław i zastępca przewodniczącego w Komisji Zakładowej w PSG. Od 2000 r. sekretarz i członek Prezydium Sekcji. Od drugiego Kongresu SPCH delegat, a od 2000 do 2014 r. członek Prezydium. Uczestnik szeregu spotkań branżowych, szkoleń, kontaktów z przedstawicielami ZZ z Europy, uczestnik Światowych Kongresów związkowych. Brał udział w szeregu akcjach związkowych, pikietach w branży chemicznej i naftowej, autor wielu zdjęć dokumentujących działalność związkowa, współredaktor miesięcznika „SPCH”. Zasłużony dla związku - Odznaka Zasłużony Solidarności Górnictwa Naftowego i Gazownictwa. Zaangażowany bez reszty w pracę na rzecz związku, pracowników, branży. Negocjator szeregu Porozumień, ZUZP, przekształceń, prywatyzacji i otrzymania przez załogę akcji PGNiG SA, członek ZKK w GK PGNiG. ■

BOLESŁAW POTYRAŁA

pracownik PNiG Jasło, Exalo Drilling, PGNiG SA. Jest członkiem związku od 1989 r. Był aktywnym członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów w latach 1980 i 81, uczestnik strajku na AGH, aktywny działacz opozycyjny w latach 1981-83, aresztowany w 1983 r., odznaczony za tę działalność Krzyżem Wolności i Solidarności. Po reaktywacji związku założyciel organizacji związkowej w

PPNiG Jasło. Od 1989 do chwili obecnej przewodniczący zmieniających się struktur związku po zmianach pracodawców, aktualnie przewodniczący Komisji Podzakładowej w Centrum Jasło i przewodniczący Komisji Międzyzakładowej w Exalo Drilling. Od 1995 roku sekretarz Sekcji a od 1999 przewodniczący do chwili obecnej. Od r. 2000 członek Prezydium lub zastępca przewodniczącego. Uczestnik szeregu spotkań branżowych, szkoleń, kontaktów z przedstawicielami Związków Zawodowych z Europy, uczestnik Światowych Kongresów związkowych. Współredaktor miesięcznika „SPCH”. Brał udział w szeregu akcjach związkowych, pikietach w branży chemicznej. Członek Komisji ds. emerytur pomostowych w 1999 roku, członek Komisji Statutowej od 2014 roku. Odznaczony odznaką Zasłużony Solidarności Górnictwa Naftowego i Gazownictwa, Brązowym Krzyżem Zasługi, Zasłużony dla Przemysłu Naftowego, Zasłużony dla GNiG, spółek Branżowych, posiada stopnie górnicze. Posiada uprawnienia do Rad Nadzorczych Spółek Skarbu Państwa, uprawnienia do mediacji gospodarczych i pracowniczych. Zaangażowany bez reszty w pracę na rzecz związku, pracowników, branży. Negocjator szeregu Porozumień, ZUZP, przekształceń, prywatyzacji i otrzymania przez załogę akcji PGNiG SA, członek Związkowej Komisji Koordynacyjnej w GK PGNiG. ■

KRZYSZTOF ZIELIŃSKI

jest pracownikiem w Zakładach Chemicznych Police S.A. Członkiem NSZZ „Solidarność” jest od 1980 r. Od r. 1989 wiceprzewodniczący i przewodniczący Związku w ZCH Police. Był członkiem Komitetu Założycielskiego Krajowej Sekcji Przemysłu Chemicznego. Członek Prezydium Zarządu Regionu Pomorze. Od 1991 jest członkiem Rady Sekretariatu Przemysłu Chemicznego i wiceprzewodniczącym Krajowej

Sekcji Przemysłu Chemicznego. Od 1994 r. delegat na WZD NSZZ „Solidarność”. Członek Komisji Krajowej NSZZ Solidarność. ■

ZASŁUŻENI DLA KRAJOWEGO SEKRE- TARIATU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

KRZYSZTOF GRZESZCZUK

jest dyrektorem Centrum Badań i Analiz w ZA Tarnów-Mościce Grupa Azoty. Jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1980 roku. Był przewodniczącym Komisji Oddziałowej, członkiem Komisji Przedsiębiorstwa w Zakładach Azotowych w Tarnowie - Mościcach i jego prezydium. Kolega Grzeszczuk był jednym z inicjatorów i założycieli Krajowej Sekcji Przemysłu Chemicznego i jednym z pierwszych

członków Rady Sekcji. Przez dwie kadencje był członkiem Rady Pracowników. Był także członkiem Krajowej Rady Sekretariatu Przemysłu Chemicznego. Jest głównym filarem w pracach Komisji Międzyzakładowej, inicjatorem prac w Komisjach Związkowych. Zaangażowany w pracy zawodowej, odznaczony złotą i srebrną odznaką zasłużony dla ZA Puławy S.A. ■

JÓZEF WÓJTOWICZ

emerytowany pracownik LOTOS Jasło S.A. jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1980 r. Wiceprzewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłu Naftowego NSZZ „Solidarność” w latach 1995 - 1998. Członek Rady Krajowej Sekcji Przemysłu Naftowego NSZZ „Solidarność” począwszy od 1995 roku do 2006 r. Delegat na Kongres Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidar-

ność” w kadencjach od 1995 do 2006 r. Wieloletni działacz związkowy w Rafinerii Jasło S.A. obecnie LOTOS Jasło S.A. Od początku powstania związku członek Komisji Zakładowej, za działalność związkową szykanowany i zwolniony z pracy z „wilczym biletem”. Jeden z założycieli Sekcji Krajowej Chemicznej NSZZ „Solidarność”, która powstała w 1990 r. Aktywnie uczestniczył w budowaniu struktur NSZZ „Solidarność” na szczeblu krajowym. Prowadził pierwsze zebranie Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” we Wrocławiu w 1990 r. Charyzmatyczny, cechujący się rozważą w podejmowaniu decyzji i zaangażowaniem w pracy związkowej. ■

KRZYSZTOF OCH

jest pracownikiem Anwil Włocławek S.A. Do NSZZ „Solidarność” wstąpił 13 X 1980 r. Członek Komisji Zakładowej w latach 1989-1995, wiceprzewodniczący w latach 1994-1995 i przewodniczący od r. 1995 do 2014. Członek Prezydium Zarządu Regionu od 1995 do 1998. Delegat na WZD Regionu Toruńsko-Włocławskiego. Jeden z założycieli i wieloletni członek Rady KSPCH. ■

JERZY WRÓBEL

emerytowany pracownik ZA Tarnów-Mościce - Grupa Azoty S.A. jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1 IX 1980 r. Kolega Jerzy Wróbel jest członkiem NSZZ „Solidarność” od pierwszych dni jego powstania. W 1980 roku był członkiem Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” w Zakładach Azotowych w Tarnowie - Mościcach, obecnie Grupa Azoty S.A. W latach 1989 - 1995 przewodniczący Komisji Oddziałowej, a od 1995 do 2014 roku

wiceprzewodniczący Komisji Przedsiębiorstwa w Grupie Azoty S.A. Przez trzy kadencje przewodniczący Krajowej Sekcji Przemysłu Chemicznego i członek Prezydium Rady Sekretariatu Przemysłu Chemicznego, obecnie przewodniczący Komisji Rewizyjnej Krajowej Sekcji Przemysłu Chemicznego. Działal również w zespołach jako stały członek tj. zespół trójstronny ds. restrukturyzacji i prywatyzacji przemysłu chemicznego przy komisji trójstronnej, zespół Komisji Krajowej ds. emerytur pomostowych, oraz członek powiatowej rady zatrudnienia w Tarnowie. Organizator pielgrzymek rowerowych Ludzi Pracy na Jasną Górę. ■

ALOJZY DANIEL

emerytowany pracownik LOTOS Terminale SA. Członek NSZZ „Solidarność” od 3 V 1989 r. Długoletni przewodniczący Komisji Międzyzakładowej, członek Rady Krajowej Sekcji Przemysłu Naftowego od jej powstania do 2014r. Członek Rady Sekretariatu od r. 1998 do 2014. Członek Związku NSZZ „Solidarność” z wieloletnią praktyką działania, odznaczający się dużym zaangażowaniem w pracy związkowej i społecznej. Inicjator wielu dzia-

łań w obronie praw i interesów pracowniczych, w zakresie niesienia pomocy oraz rozwiązywania problemów w rodzimym zakładzie pracy. Osoba charakteryzująca się prawością i umiejętnością pracy z ludźmi, których zawsze potrafi natchnąć zapałem i energią do działania. Aktywnie działa i bierze czynny udział w życiu seniorów zrzeszonych w strukturach MOZ NSZZ „Solidarność” LOTOS Terminale S.A. ■

HENRYK ROSOLSKI

pracownik FOSFAN Szczecin S.A. jest członkiem NSZZ „Solidarność” od 1981 r. 1981. Wieloletni członek Związku, od r. 1993 jest przewodniczącym NSZZ „Solidarność” Fosfan Szczecin. Członek Krajowej Rady Sekcji Przemysłu Chemicznego. Członek Komitetu Założycielskiego Krajowej Sekcji Przemysłu Chemicznego. Wieloletni działacz KSPCH. ■

ZASŁUŻENI DLA KRAJOWEGO SEKRETARIATU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

WALDEMAR TATARATA

jest obecnie pracownikiem Grupy Oczyszczalni Ścieków w Kutnie. Członkiem NSZZ „Solidarność” jest od 1 IX 1981 r. W latach 1992-2006 był przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Polfa Kutno, Założycielem Sekcji Krajowej Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego i członkiem Rady Sekcji. Był członkiem Rady Sekretariatu Przemysłu Chemicznego.

Lider związkowy, oddany działacz NSZZ „Solidarność”. Współtworzył Sekcję Farmacji oraz aktywnie działał w KSPCH. Kilkakrotnie pełnił funkcję członka Rady Sekretariatu aktywnie uczestnicząc w działalności. Zawsze oddany NSZZ „Solidarność”. ■

MICHAŁ ALBIN ORLICZ

emerytowany pracownik jeleniogórskiej Jelfy. W NSZZ „Solidarność” od 17 IX 1980 r. W latach 1980-1981 przewodniczący Komitetu Założycielskiego, wiceprzewodniczący KZ, członek KZ w JZF Polfa, wiceprzewodniczący Zarządu Regionu, delegat na I KZD. Autor, redaktor i wydawca licznych publikacji podziemnych. W stanie wojennym internowany. W latach 1998-2000 - członek KZ w PF Jelfa SA, członek Zarządu

Regionu, delegat na WZD SKPPF i Kongres SPCH. W latach 2002-2006 członek Rady Programowej „Tygodnika Solidarność”. Pełnomocnik Redakcji „Encyklopedii Solidarność”. Wieloletni działacz NSZZ „Solidarność” oddany związkowi „od zawsze”. Od roku 2000 sprawuje niezmiennie ważną dla naszej działalności funkcję redaktora naszego miesięcznika „Solidarność Polskiej Chemii”. Jest autorem „Historii KSPCH” wydanej na XXV-lecie Sekretariatu. ■

MIROSŁAW ROGOZIŃSKI

jest pracownikiem Polskich Fabryk Porcelany Ćmielów i Chodzież S.A. Do NSZZ „Solidarność” wstąpił 10 X 1981 r. Od r. 1994 przewodniczący Komisji Zakładowej, był Delegatem na KZD i członkiem Komisji Krajowej. Członek Prezydium ZR Ziemi Sandomierskiej a od 1998 wiceprzewodniczący Sekcji Krajowej Ceramików, obecnie Krajowej Sekcji Ceramików i Szkłarzy, Wieloletni członek Rady

KSPCH. Kolega Rogoziński jest wieloletnim członkiem Sekcji Krajowej i Sekretariatu Przemysłu Chemicznego, pełni wiele funkcji społecznych i związkowych. W swojej pracy związkowej znany jest z koleżeńskości, fachowości i oddaniu ideałom „Solidarności”. Nie boi się trudnych spraw, zawsze służy poradą innym kolegom przewodniczącym. Jest organizatorem i animatorem wielu imprez sportowych i kulturalnych w swoim mieście Ćmielów. Jest dla nas wzorem skromności i pracowitości. ■

ROMAN GÓRA

pracownik w Zakładach Azotowych Puławy S.A - GRUPAAZOTY. Od 10 III 2010 do 28 III 2014 członek i wiceprzewodniczący Komisji Międzyzakładowej NSZZ Solidarność Zakłady Azotowe Puławy S.A. Od czerwca 2010 do czerwca 2014 członek Rady Sekcji Przemysłu Chemicznego i Rady Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ Solidarność. Przez dwie kadencje członek Rady Pracowników. Jest wieloletnim członkiem Związku, głównym

filarem w pracach Komisji Międzyzakładowej. Jest inicjatorem prac w Komisjach Związkowych. Zaangażowany w pracy zawodowej, odznaczony złotą i srebrną odznaką zasłużony dla ZA Puławy S.A. ■

JURAJ BLAHAK

przewodniczący słowackich Związków Zawodowych ECHOZ. Zaangażowany w pracę Sekretariatu, wieloletni przyjaciel Solidarności. Od wielu lat obecny na spotkaniach organizowanych przez Sekretariat. ■

SYLVAIN LEFEBVRE

zastępca sekretarza generalnego Industri All European Trade Union. Zaangażowany w pracę Sekretariatu, wieloletni przyjaciel Solidarności. Od wielu lat obecny na spotkaniach organizowanych przez Sekretariat. ■

REINHARD REIBSCH

były sekretarz generalny European Mine, Chemical, Energy Federation (EMCEF). Przyczynił się do utworzenia KSPCH Zaangażowany w pracę Sekretariatu, wieloletni przyjaciel Solidarności. ■

HISTORIA KRAJOWEGO SEKRETARIATU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

Sporo pracy musieliśmy włożyć w odtworzenie naszej dwudziestopięcioletniej Historii. NSZZ „Solidarność” charakteryzuje się tym, że dopiero po wielu latach zaczyna poszukiwać i gromadzić archiwalia, pamiątki, wspomnienia. Dziwna to przypadłość zważywszy na to, że Związek ma potężną sieć Regionów mających warunki po temu, żeby gromadzić naszą spuściznę. Między innymi dlatego ta książka mówi „między wierszami” o tym, czego nie robią Regiony, i co powinny robić Branże, które spychane do przedpokojów NSZZ „Solidarność”, robić nie mogą. Te charakterystyczne dla „XXV LAT KRAJOWEGO SEKRETARIATU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” zmagania z niemocą, są tu opisane. Przez 25 lat udało się tylko Działaczom Krajowym dodać do nazw Sekretariatów Branżowych słowo „Krajowy”...

PARTNERZY KONGRESU

GRUPA
AZOTY

PGNiG

ISBN 978-83-945507-0-7

Na 106 stronach udało się zebrać wydarzenia, które kształtowały obecny Krajowy Sekretariat Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” począwszy od lat 80. ubiegłego wieku, co – jako ciekawostkę – zaprezentowaliśmy na drugiej stronie tego jubileuszowego wydania „Solidarności Polskiej Chemii”.

Kolejne rozdziały opisują Kongresy i wydarzenia, które miały miejsce między nimi. I tak w latach 1991 – 1992 zebrane zostały nieco burzliwe dzieje formowania się obecnego kształtu: przez rozpoczynający naszą działalność Sekretariat Energetyków i Przemysłu Chemicznego do podziału pod koniec roku 1993 na dwa Sekreta-

riaty Branżowe, z których to wyłonił się Sekretariat Przemysłu Chemicznego.

Lata te były burzliwe nie tylko z powodu „rozwoju przez podział”, ale również z powodu pierwszego konfliktu między Komisją Krajową NSZZ „Solidarność” a Sekretariatami Branżowymi działającymi w polskim przemyśle.

Przez wszystkie rozdziały, które głównie opisują łączenie się Sekcji Branżowych, nawiązywanie kontaktów, zmiany w strukturach, kontakty i szkolenia. Opisują manifestacje i protesty organizowane przez Sekretariat, Sekcje czy firmy w nich zrzeszone; także nasz udział w akcjach krajowych i europejskich.

Kończymy opisywanie naszej Historii opisem działań, w których mocno i stanowczo żądamy wzmocnienia branż. Nasze potrzeby i postulaty starają się wyjaśnić Bolesław Potyrała – członek Komisji Statutowej Związku i Mirosław Miara – przewodniczący KSPCH, który nie ustaje w tych staraniach.

Ważnym rozdziałem książki są wywiady z przewodniczącymi Sekretariatu. Są one o tyle ciekawe, że wywiady z Krzysztofem Hnatem i Mirosławem Miarą zestawiono z archiwalnymi wywiadami przeprowadzonymi w latach 90. ubiegłego wieku.

Podczas pełnienia funkcji przewodniczącego SPCH przez Juliana Andrzeja

Każda historia jest ciekawa, ale najbardziej zajmująca wtedy, kiedy po wielu latach potwarza się dzięki temu, że wydarzenia początkowe zostały zapomniane, a cele stawiane sobie kiedyś traktowane były po macoszemu. Tak to właśnie było i jest z tak zwanymi „strukturami branżowymi” w Niezależnym Samorządnym Związku Zawodowym „Solidarność”. Zaczniemy zatem od początku, czyli od I Krajowego Zjazdu Delegatów w Hali Sportowo-Widowskiej „Olivia”.

Jeszcze przed I KZD sam termin „struktury branżowe” nie miał dobrej opinii ze względu na skompromitowane przez Centralną Radę Związków Zawodowych (CRZZ) tak zwane „związki branżowe”, które trwały twardo przy Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Pomimo tego w pierwszym Statucie znalazły się zapisy umożliwiające organizowanie się członków „w sekcje zawodowe lub branżowe”. Traktował o tym Rozdział V – „Sekcje zawodowe, branżowe i inne”. Przypomnijmy sobie zapisy z tego historycznego już dokumentu z uwagą, że dwóch ostatnich paragrafów (30 i 31) nie było w projekcie i zostały one wniesione dopiero podczas obrad I KZD.

§ 29 – *Sekcje zawodowe i inne na szczeblu regionalnym powoływane są przez zarządy regionalne Związku z inicjatywy zakładowych organizacji związkowych. W wyniku porozumienia między odpowiednimi sekcjami szczebla regionalnego Komisja Krajowa powołuje sekcje zawodowe, branżowe i inne na szczeblu krajowym.*

§ 30 – *Strukturę oraz zasady powoływania i funkcjonowania sekcji zawodowych, branżowych i innych określają regulaminy wewnętrzne uchwalane przez Komisję Krajową.*

§ 31 – *Sekcje zawodowe, branżowe i inne przygotowują i opiniują projekty zbiorowych układów pracy oraz wykonują inne zadania dotyczące zawodów i branż zlecone przez władze związku, względnie uzgodnione z innymi władzami. Komisja Krajowa może upoważnić sekcję do zawierania w jej imieniu zbiorowych układów pracy.*

 Koneckiego przeprowadziliśmy z nim szereg wywiadów, z którym zostały wybrane najbardziej charakterystyczne wypowiedzi zmarłego w 2012 roku naszego Szefa. To też daje do myślenia, bo Jego poglądy na ważne zagadnienia są do dziś aktualne.

Część opisową książki kończą strony zawierające nazwiska i daty pełnienia funkcji przez wszystkich Przewodniczących Sekcji Krajowych, osób zatrudnianych przez SPCH i KSPCH, oraz naszych Koleżanek i Kolegów, którzy odeszli do Pana.

Na 39 zdjęciach pokazaliśmy Osoby charakterystyczne dla 25 lat Sekretariatu. Galerię „Ludzie Sekretariatu” otwierają trzej Przewodniczący. Działacze, którzy na Kongresie Jubileuszowym zostali odznaczni Medalem „Zasłużony dla Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ Solidarność”, są na tych zdjęciach wyraźnie upamiętnieni. Natomiast na kolejnych 50 zdjęciach pokazaliśmy charakterystyczne dla działalności Sekretariatu wydarzenia. Tyle zdjęć, które spełniały wymogi do publikacji, udało się nam uzyskać i odtworzyć. ■

Michał Orlicz

...ile trzeba zmienić, żeby niczego nie zmieniać...

Prezentujemy Państwu obszernie fragmenty Wstępu do „Historii KSPCH” wydanej na rocznicę XXV lat działalności.

Wznowienie działalności NSZZ „Solidarność” po roku 1989 nastąpiło już w innej rzeczywistości. Podczas, gdy w latach 1980-1981 Związek działał przede wszystkim w dużych, państwowych zakładach pracy i dzięki temu zrzeszał ok. 10 milionów członków, to już w roku 1990 do NSZZ „Solidarność” powróciło tylko 2,5 miliona. Stało się tak dlatego, bo przy „okrągłym stole” uzgodniono, że „związki branżowe” wyklute z rozwiązanej CRZZ (obecnie OPZZ) będą bez przeszkód kontynuowały swoją działalność (przypomnijmy, że uwłaszczając się na olbrzymim majątku „Solidarności”!), a my musieliśmy nasz Związek i strukturę budować od zera. Ale nie tylko, bo w tym czasie, kiedy nie mieliśmy praw związkowych powstało wiele prywatnych firm; sporo z nich stało się łupem byłych aparatczyków, milicjantów, oficerów LWP i - oczywiście - glanujących nas bez litości funkcjonariuszy „służb”. Duże fabryki likwidowano, rozbijano na pojedyncze „spółki córki”, sprzedawano za bezcen - głównie „inwestorom zagranicznym”. Realne bezrobocie rosło w gigantycznym tempie, a wraz z nim inflacja, która z Polaków bardzo szybko zrobiła „milionerów”, bo płaca robotnika sięgała kilkunastu milionów złotych.

W takiej to atmosferze 19 października 1990 roku na zaproszenie Mariana Krzaklewskiego odbyło się spotkanie przedstawicieli różnych branż. Jego program obejmował sprawozdanie o sytuacji w branżach, zasady finansowania sekcji oraz powołania sekretariatów przy KKW w Gdańsku.

Sprawozdanie finansowe zwróciło uwagę na fakt braku funduszy na działalność sekcji branżowych, podkreślano, że 1 proc. odpisu nie wystarczy. Zarejestrowanych było wtedy 71 sekcji, które zatrudniały 61 osób. Ilość tych etatów wynikała z ilości członków oraz z ilości zarejestrowanych komisji zakładowych. Średni udział sekcji to ok. 1,9 mln. zł. miesięcznie (pamiętajmy o inflacji - dzisiaj byłoby to 190 zł.).

Na spotkaniu omówiono też projekt uchwały dotyczący powołania sekretariatów grupujących sekcje. Sekretariaty miałyby działać obok KK w Gdańsku. Branża Chemików znalazłaby się w jednym sekretariacie z Sekcją Krajową Pracowników CPN, Krajową Sekcją Energetyków, Krajową Komisją Koordynacyjną Chemików, Sekcją Krajową Przemysłu Farb i Lakierów, Krajową Komisją Koordynacyjną Przemysłu Szkłarskiego i Krajową Komisją Koordynacyjną Górnictwa Naftowego i Gazownictwa.

Zdaniem Mariana Krzaklewskiego takie sekretariaty zapewnią bezpośrednie kontakty i wymianę informacji pomiędzy sekcjami, pozwolą też na utworzenie subkont obok Komisji Krajowej i umożliwią afiliację branż za granicą. Sekretariaty nie są obligatoryjne, nie ma więc przymusu uczestnictwa w ich składzie.

Z głosów z sali wynikało, że Związki Zawodo-

we na Zachodzie skupiają się na zasadzie federacji i może się okazać, że nie będzie to możliwe na tym etapie. Brak nowej ustawy o Związkach Zawodowych powoduje wiele niewiadomych. Zebrani wyrazili nadzieję, że przyszła ustawa o ZZ rozwiąże wiele problemów z którymi borykają się działacze.

Już 7 listopada Komisja Krajowa podjęła uchwałę nr 83/90 dotyczącą sekretariatów branżowych, w której zaleca krajowym sekcjom branżowym łączenie się w sekretariaty. Uchwała mówi, że w ramach sekretariatów wybierane będą rady koordynacyjne sekretariatów na czele których staną przewodniczący.

Określono także podstawowe cele, a to: realizację zadań statutowych, w szczególności wymianę informacji i doświadczeń, przygotowanie wspólnych stanowisk sekcji zrzeszonych w Sekretariacie, koordynowanie w ramach sekretariatów opiniowania aktów prawnych dotyczących tych samych sekcji, współpracę z zagranicznymi strukturami branżowymi i wykonywanie innych zadań zleconych przez władze Związku.

Sekretariaty będą finansowane ze środków Komisji Krajowej, darowizn i dobrowolnych dotacji a Sekretariat będzie finansował tworzące go sekcje branżowe. Dla obsługi księgowej Sekretariatów utworzono subkonta Komisji Krajowej.

Uchwała wprowadziła możliwość afiliacji przy zagranicznych centralach branżowych z zastrzeżeniem, że polityka zagraniczna jest określana przez władze krajowe Związku.

„Statut jest, program jest, nie ma o czym dyskutować” powiedział na zakończenie I KZD Lech Wałęsa. I może „w temacie” Sekretariatów Branżowych nie byłoby o czym dyskutować, gdyby nie to, że już 13 grudnia 1991 roku - czyli dwa miesiące po I Kongresie Delegatów Sekretariatu Energetyki i Przemysłu Chemicznego do Huty Katowice zjechali przedstawiciele Sekretariatów Branżowych NSZZ „Solidarność”: Transportowców, Metalowców, Energetyki i Przemysłu Chemicznego, Górnictwa oraz Przemysłu Lekkiego, którzy powodowani obawą o przyszłość naszego Związku zgodnie stwierdzają, że jedynie wzmocnienie znaczenia struktur branżowych doprowadzi do zmiany oblicza związku gwarantującej skuteczną obronę praw pracowniczych i stymulującą prawidłowy kierunek przemian w kraju, wyśtosowali do Komisji Krajowej bardzo krytyczne stanowisko oraz wotum nieufności w stosunku do członka Prezydium KK, odpowiedzialnego za sprawy branżowe.

Czy takie działania spowodowały jakieś zmiany? Prześledźcie historię Krajowego Sekretariatu Przemysłu Chemicznego to na końcu dowiecie się, jak dużo trzeba zmienić, żeby się nic nie zmieniło... ■

JUBILEUSZOWY KONGRES z okazji XXV-lecia

Krajowego Sekretariatu
Przemysłu Chemicznego

NSZZ Solidarność

Wrocław, 24-26 października 2016 r.